

CHƯƠNG TRÌNH NHẠC THÍNH PHÒNG

TÌNH KHÚC MÙA THU

VIRGINIA - 5 THÁNG 10, 2008

DRAFT - 13 tháng 8, 2008

NHẠC THANH TRANG

1. Duyên Thề - **boston**
2. Tình Khúc Mùa Đông - **slow**
3. Nói Với Mùa Thu - **tango**
4. Huyền - **boston/ slow rock**
5. Sài Gòn Nhớ, Sài Gòn Thương - **slow rock**
6. Muộn Màng - **rhumba**
7. Có Sớm Ta Về - **ballad**
8. Tiếng Buồn Đêm Mưa - **rhumba**
9. Tóc Em Vẫn Là Hương Của Mẹ - **slow/rhumba**
10. Mắt Buồn Hà Nội - **boston**
11. Mùa Xuân Quê Tôi - **fox**

NHẠC NGÔ THUY MIÊN

1. Biển và Em - **slow**
2. Áo Lụa Hà Đông - **boston**
3. Mùa Thu Cho Em - **slow**
4. Về Soi Bóng Minh - **boston**
5. Từ Giọng Hát Em - **slow**
6. Trả Lại Cho Em - **slow**
7. Bản Tình Cuối - **slow**
8. Niệm Khúc Cuối - **boston**
9. Riêng Một Góc Trời - **boston**
10. Sao Vẫn Còn Mùa Thu - **boston**
11. Biết Bao Giờ Trở Lại - **slow**

BẢN TÌNH CUỐI (1971) - Ngô Thụy Miên

Mưa có rơi và nắng có phai
trên cuộc tình yêu em ngày nào
Ta đã yêu và ta đã mơ
mơ trắng sao đưa đến bên người
Một lần gặp gỡ đã như quen thuở nào
Một lần gặp gỡ nhưng tình ngỡ xa xưa
Mây có bay và em có hay
ta ngại ngừng yêu em lần đầu
Ta đã say hôn ta ngất ngây
men yêu thương đã thấm cuộc đời
Một lần nào đó bước bên em âm thầm
Một lần nào đó ta vẫn không nói yêu người

Yêu em ta yêu em như yêu tuổi ngây thơ
Bên em bên em ta hát khúc mong chờ
Ngày nào người cho ta biết tình yêu đắm say
Ngày nào đời cho ta biết tình là đắng cay

Mưa đã rơi và nắng đã phai
trên cuộc tình yêu em ngày nào
Ta vẫn yêu hôn ta vẫn say
qua bao nhiêu năm tháng ơ thờ
Một ngày nào đó tóc xanh xưa bạc màu
Một ngày nào đó ta có thôi hết yêu người

BIỂN VÀ EM (2001) - Ngô Thụy Miên

*Nghe trong biển sóng có mùa thu trở về hôm qua
Lang thang một bóng mỗi mình em cùng giọt mưa sa
Anh bên trời vắng làm sao biết đời như lá gầy
Anh vui ngày nắng làm sao hay tình như khói mây*

*Nghe trong biển sóng có lời ca tự tình bao la
Cho mưa và nắng cuốn mình đi để tình trôi xa
Tay em còn ấm bờ môi thắm tình chưa xóa nhòa
Người yêu hồi em cố quên thôi
Mà hỏi lòng sao mãi chơi vơi*

*Bao nhiêu mộng ước có tan theo cùng ngày tháng
Bao nhiêu tình ái có chết trong cơn mê dài
Em vẫn mong chờ vẫn nhớ thiết tha đầy vơi
Anh có bao giờ tiếc nuối xót xa một thời*

*Nghe trong biển sóng có niềm vui nụ cười hôm qua
Sao mưa lạnh giá buốt bờ vai tạ từ phôi pha
Xin cho lần cuối nụ hôn đôi vòng tay rã rời
Người yêu hồi Anh đã xa xôi
Để một đời Em nhớ khôn nguôi*

BIẾT BAO GIỜ TRỞ LẠI (2000) - Ngô Thụy Miên

*Tôi đã đi, tôi vẫn đi mãi biết bao giờ trở lại
Sài Gòn ơi, sao em còn mãi trong tim tôi
Ôi những con đường ngày nào còn nghe lá rơi
Nụ cười còn tươi nét môi
Hay áo màu phai úa rồi*

*Tôi đã đi, tôi vẫn đi mãi biết bao giờ trở lại
Hỏi lòng nhau cơn mưa nào xóa đi thương đau
Bao tháng năm dài miệt mài đời như khói sương
Nghìn trùng giòng sông vấn vương
Để nhớ thương lệ mắt buồn*

*Tôi vẫn mơ thành phố cũ lối xưa đi về
Dù hồn nghe tái tê, tìm đâu thấy những cơn mộng mê
Một ngày nào đó như cánh chim bạt gió
Có nghe mùa thu qua xót xa tình phôi pha*

*Tôi vẫn tin, tôi vẫn tin mãi sẽ có ngày trở lại
Để cùng em rong chơi tìm những cánh sao rơi
Cho tiếng hát buồn ngày nào nhịp vang phố vui
Nụ cười về trên nét môi
Hạnh phúc tôi, một góc trời*

ÁO LỤA HÀ ĐÔNG (1970) - thơ Nguyễn Sa

Nắng Sài Gòn anh đi mà chợt mát
Bởi vì em mặc áo lụa Hà Đông
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng

Anh vẫn nhớ em ngồi đây tóc ngắn
Mà mùa Thu dài lắm ở chung quanh
Linh hồn anh vội vã vẽ chân dung
Bầy vội vã vào trong hồn mở cửa
Em chợt đến, chợt đi, anh vẫn biết
Trời chợt mưa, chợt nắng, chẳng vì đâu
Nhưng sao đi mà không bảo gì nhau?
Để anh gọi tiếng thơ buồn vọng lại...

Em ở đâu, hỡi mùa Thu tóc ngắn?
Giữ hộ anh màu áo lụa Hà Đông
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng
Anh vẫn yêu màu áo ấy vô cùng...

... Anh vẫn yêu màu áo ấy em ơi...

MÙA THU CHO EM (1967) - Ngô Thụy Miên

*Em có nghe mùa thu mưa giăng lá đổ
Em có nghe nai vàng hát khúc yêu đương
Và em có nghe khi mùa thu tới
mang ái ân mang tình yêu tới
Em có nghe, nghe hồn thu nói
mình yêu nhau nhé*

*Em có hay mùa thu mưa bay gió nhẹ
Em có hay thu về hết dấu cô liêu
Và em có hay khi mùa thu tới
bao trái tim vương màu xanh mới
Em có hay, hay mùa thu tới
hồn anh ngất ngây*

*Nắng úa dẹt mi em, và mây xanh thay tóc rối
Nhạt môi, môi em thơm nồng
Tình yêu vương vương má hồng
Sẽ hát bài cho em, và ru em yên giấc tối
Ngày mai khi mưa ngang lưng đôi
Chờ em anh nghe mùa thu trôi*

*Em có mơ mùa thu cho ai nức nở
Em có mơ, mơ mùa mắt ướt hoen mi
Và em có mơ khi mùa thu tới
hai chúng ta sẽ cùng chung lối
Em với anh mơ mùa thu ấy
tình ta ngát hương*

NIỆM KHÚC CUỐI (1971) - Ngô Thụy Miên

Dù cho mưa tôi xin đưa em đến cuối cuộc đời
Dù cho mây hay cho bão tố có kéo qua đây
Dù có gió, có gió lạnh đây
có tuyết bùn lầy, có lá buồn gãy
Dù sao, dù sao đi nữa tôi vẫn yêu em

Dựa vai nhau cho nhau yên vui ấm áp cuộc đời
Tìm môi nhau cho nhau rã nát, rã nát tim đau
Vừa đôi tay, ước muốn tù đây
tóc rối bạc màu, vết dấu tình sâu
Nhìn em, nhìn em giây phút, muốn nói yêu em

Xin cho tôi, tôi như cơn ngủ
Ru em, đưa em một lần
Ru em vào mộng, đưa em vào đời
Một thời yêu đương
Cho tôi xin em như gói mộng
Cho tôi ôm em vào lòng
Xin cho một lần, cho đêm mặn nồng
Yêu thương vợ chồng

Dù mai đây ai đưa em đi đến cuối cuộc đời
Dù cho em, em đang tâm xé, xé nát tim tôi
Dù có ước, có ước ngàn lời
có trách một đời, cũng đã muộn rồi
Tình ơi! Dù sao đi nữa xin vẫn yêu em

RIÊNG MỘT GÓC TRỜI (1996) - Ngô Thụy Miên

Tình yêu như nắng, nắng đưa em về, bên giòng suối mơ
Nhẹ vương theo gió, gió mang câu thề, xa đời chốn xưa
Tình như lá úa, rơi buồn, trong nỗi nhớ
Mưa vẫn mưa rơi, mây vẫn mây trôi, hắt hiu tình tôi

Người vui bên ấy, xót xa nơi này, thương hình dáng ai
Vòng tay tiếc nuối, bước chân âm thầm, nghe giọt nắng phai
Đời như sương khói, mơ hồ, trong bóng tối
Em đã xa xôi, tôi vẫn chơi vui, riêng một góc trời

Người yêu dấu, người yêu dấu hồi
Khi mùa xuân vội qua chốn nơi đây
Nụ hôn đã mơ say, bờ môi ướt mi cay, nay còn đâu
Tìm đâu thấy, tìm đâu thấy nữa
Khi mùa đông về theo cánh chim bay
Là chia cách đôi nơi, là hạnh phúc rã rời, người ơi

Một mai em nhé, có nghe Thu về, trên hàng lá khô
Ngàn sao lấp lánh, hát câu mong chờ, em về lối xưa
Hạ còn nắng ấm, thấy lòng sao buốt giá
Gọi tên em mãi, trong cơn mê này, mình nhớ thương nhau

TỪ GIỌNG HÁT EM (1970) - Ngô Thụy Miên

Rồi từ giọng hát em chọt vút cao vút cao
một trời một trời
Bài ca thánh đêm vang lên trong ngày dài
mệt nhòaì một phận đời
Ôi biết bao giờ ta đốt hết từng lời ca êm
mặn nồng trong tim muôn phần
Người đem giá băng về trên tuổi đá buồn

Rồi từng ngày tháng vui tìm bước qua bước qua
một lần thật gần
Người ta dẫu yêu xin em cho một lời
miệt mài trọn đời mình
Ta chết theo ngày em cất tiếng
nhạc còn buồn xuôi người còn chơi vui tìm người
Người còn xa xôi cho mùa thu úa tàn theo

Thấy tiếc nuôi người yêu ơi xin em một lời
Tạ từ nhau thôi cho mưa bay ngút ngàn phương trời
Ta theo lời hát đó như theo ngàn mây trôi
đắm ướt trên bờ môi
Trời còn làm mưa rơi cho tình mình còn bươi rươi nồng nàn

Còn chờ ngàn kiếp sau một tiếng ca tiếng ca
tạ từ tạ từ
Bàn tay đã như xanh xao đản cuộc tình
mù lòa trọn đời mình
Ta vẫn thương người yêu dẫu cũ
dù hồn chơi vui, dù nhạc buồn lời tàn rồi
Người còn mai sau, thôi lạc kiếp mãi chờ nhau

Sao Vẫn Còn Mùa Thu - Ngô Thụy Miên

Chưa là mùa thu sao hôm nay thành phố sương mù
Chưa là mùa thu sao mưa bay lạnh giá nơi này
Cho lòng còn say cho hồn tê tái hạnh phúc cuối chân mây
Ân tình còn đây, riêng người nơi ấy tựa cánh gió heo may

Bây giờ mùa thu tay chia tay vạt nắng hao gầy
Bây giờ mùa thu vai xa vai tình có vơi đây
Con đường lộng gió đưa anh đi qua dĩ vãng nhạt nhòa
nghe đâu đây vết dấu tình sâu để mình nhớ nhau
qua bao tháng năm thương đau

Một lần đã yêu một đời xót xa nước mắt phôi pha
Ngày nào có nhau lệ buồn thấm sâu ái ân trôi mau
Hôm nao em về cuộc tình đã lỡ vấn vương câu thề
Chỉ còn dấu chân chìm trong mắt ai mộng ước tàn phai

Sao còn mùa thu mây hoang vu buồn nhớ vai gầy
Sao còn mùa thu cho tim anh sầu lắng dâng đầy
Em về bên đó nghe mưa rơi rơi có nhớ một người
Anh nơi đây nhớ mãi nụ cười kỷ niệm khó phai
theo năm tháng trôi khôn nguôi

Trả Lại Cho Em

Thơ: Vũ Quỳnh Anh
Nhạc: Ngô Thụy Miên

Êm dịu

Trả lại cho em nụ hôn đầu đời để em ấp ủ cho lòng nhớ

thương Trả lại cho em một mối tình đầu ngàn năm còn giữ không bao giờ

phai. Trả lại cho em con đường kỷ niệm Tay nắm trong tay đi nhau bước

say Trả lại cho em con đường Duy Tân Những chiều chủ nhật hẹn hò xôn

xao. Trả lại cho em những ước mơ xưa để

em xao xuyến tâm hồn để em mơ giấc êm đềm của tuổi ngày thơ. Trả lại cho

em nụ cười năm xưa để em vui mãi không sầu để em vui và em yêu như thuở nào

yêu. Trả lại cho em nụ hôn cuối cùng để rồi mai

đây đôi mình cách xa Còn chút hương xưa tưởng nhớ đến

em Dù xa ngàn dặm hờn nào để quên.

quên. Dù xa ngàn dặm hờn nào để quên. Dù xa ngàn

dặm hờn nào chưa quên.

VỀ SOI BÓNG MÌNH - Ngô Thụy Miên

- thơ MH Hoài Linh Phương

(cho tiếng hát Trần Thái Hòa với "Nỗi Đau Từ Đây")

Tiếng hát người buồn làm tôi muốn khóc
Trí tưởng chợt về những tháng năm xưa
Tôi cúi mặt dấu giọt buồn trong tóc
Môi ngậm ngùi qua hàng lá bay mưa

Người đánh thức niềm đau nào trở dậy
Tuổi thơ xa như quá khứ mịt mù
Nghe tháp thoáng bước chân mình trở lại
Những con đường kỷ niệm đã hoang vu

Chỉ còn dấu chim trên bờ cát ướt
Thành phố hoa vàng hiu quạnh mùa đông
Cô bé ngày xưa mắt tròn bờ ngõ
Cách biệt như đời của một giòng sông

Tiếng hát người buồn, hồn tôi bỗng khóc
Khi được một lần nhìn lại tuổi tên
Khi được một lần soi mình rạng rỡ
Về một khoảng trời biên biệt chưa quên

Duyên thê - Thanh Trang

Boston

Một vì sao sáng trong đêm lặng lẽ
Nhạc buồn xa vắng mênh mông tràn thê
Ánh mắt sáng ngời lòng trời u tối
Không gian xa vời

Tìm đến với nhau cho quên hận sầu
Ngày đó lứa đôi vui duyên tình đầu
Mộng ước tan rồi để buồn mai sau (để buồn mai sau)

Ngày dù xa khơi có luyến tình người
Giọng buồn không vui sẽ tắt nụ cười
Một ngày yêu nhau, buồn cho chín kiếp thương đau

Rồi về mai sau có nhớ tình đầu
Ngày buồn không vui chấp nỗi hận sầu
Một ngày xa nhau chỉ còn thương đau (chỉ còn thương đau)

Một vì sao sáng trong đêm lạnh vắng
Người tìm quên lãng khi Xuân còn thắm
Héo hắt tiếng cười mảnh hồn tê tái
Mênh mông u hoài.

Ngày đó có ta mơ ân tình dài
Buồn thắm nét môi duyên chưa thành lời
Một thoáng mơ rồi
người về không nguôi (người về không nguôi)

Tình Khúc Mùa Đông - Thanh Trang

slow

Mắt đã một chiều thu hoen lệ sầu,
Tiếng đã lạc loài trong tim nghẹn ngào.
Đưa em về chiều Thu reo dưới gót,
Âm thầm từng hồi giá buốt, nghe tin Đông sang.

Nhớ những đường về sương rơi mịt mù,
Mắt biếc là màu riêng tôi lạnh lùng
Thương cho người về cô đơn với bóng
Mây chiều lạc loài đã xuống, với Thu mênh mông.

Anh lãng du đêm dài vùng khói mây
Hôn tóc em nghe hồn mình đắng cay
Tháng năm buồn miệt mài từng ngón tay
Khi về còn xao xuyến, ru hồn người đắm say

Nhớ mãi từng chiều thu rơi nghìn trùng
Tóc đó là vùng mây trôi ngập ngừng
Đêm mong người về cho với giá buốt
Nghe hồn từng mùa đã khuất, tiếc Thu mênh mông.

Nói Với Mùa Thu - Thanh Trang

tango

Bây giờ là thu rồi đó em
Ai qua áo lụa mát nhung mềm
Bước chân thêm cũ hoen vạt nắng
Và mắt em gợi mùa lá xanh

Bây giờ là thu rồi đó em
Cây khô nghiêng lặng đứng bên thềm
Gió quen rừng cũ mây về thấp
Sương trắng giăng mù vây kín đêm

Mùa thu về những phố không đèn
Mùa thu về những lối đường quen
Mùa thu dịu như tóc nhung mềm
Mùa thu anh xót xa tìm quên

Bây giờ là thu rồi đó em
Xôn xao mây lạc bốn phương chìm
Nước xanh hồ lững khơi mờ biếc
Và nắng thu nhạt màu lãng quên

Bây giờ là thu rồi đó em
Ru thêm cơn mộng đến êm đềm
Mắt xưa sầu biếc như ngày tháng
Em đã xa và ta bỗng quên

Huyền - Thanh Trang

Lento moderato

Mây chiều lạc ngoài gió biếc, lá thương điệu buồn, rụng sầu luyến tiếc
Bước chân ngại ngừng, lặng hồn sương khói, mệnh mông ...
Khi về dặm mòn nỗi nhớ, thoáng nghe hồn mùa, trạnh lòng lữ thứ
Tiếng nói nghẹn ngào, vọng về êm bước, mộng du

Huyền! Mắt xanh đêm ngàn sao
Luyến thương dâng sầu ngút, cánh Uyên lên ngời cao, không vơi niềm đau!
Đêm, lắng hương men rượu cay, khóc không nguôi lệ xót xa trong anh chiều nay
muôn lá bay, thu vừa đến, hay ngùi nhớ sương chiều xuống đôi vai đầy
từng chiều thu phai

Huyền! Những đêm buồn hoài mong!
Lá khô rơi từng bước heo may đem sầu đông, im về ngoài song!
Đêm, giá băng cho lòng say, ánh sao sa rụng cánh, cô đơn ôi lệ rơi trong khói mây
Đêm vọng tiếng kinh cầu khuất như lời cuối trong đêm dài
tình xưa đã phai

Khi về mùa im lá biếc, nhớ chẳng điệu buồn, gọi mùa đã chết
dấu chân ngại ngừng, dặm mòn in vết, cô đơn
Khi về mùa xanh lá thắm, nhớ xuân tuổi nào, dạt dào nắng ấm
phút giây hẹn chờ, gọi Huyền - Anh nói: "Yêu Em"!

Sài Gòn Nhớ, Sài Gòn Thương - Thanh Trang

Slow

Tôi đi trên đường phố Sài Gòn
Ngày hôm nay nghe lòng mình tiếc nuối
Tôi đi trên đường phố Sài Gòn
Mà trong tim như tràn đầy bóng tối
Sài Gòn với lòng tôi thiết tha bao kỷ niệm
Trên từng góc phố lẽ đường
Đời reo vui trong ngày tháng yên bình

Tôi đi trên đường phố Sài Gòn
Ngày hôm nay quên giọng cười tiếng nói
Tôi đi trên đường phố Sài Gòn
Ngày hôm nay quên nhìn màu áo mới
Và môi thắm người em cũng phai đi nhiều rồi
Đâu còn bóng dáng Sài Gòn
Mà tôi yêu trong ngày tháng xa xôi

Em ra đi giờ này đã tháng năm cách xa
Hôm nay đây Sài Gòn còn nhớ em thiết tha
Từng mùa xuân hoa nở lòng tôi ước
Sài Gòn ơi, đêm dài rồi sẽ qua

Tôi đi trên đường phố Sài Gòn
Ngày hôm nay tim dạn dày quá khứ
Ai bao năm gần với Sài Gòn
Mà hôm nay không ngậm ngùi tiếc nhớ?
Sài Gòn với buồn vui góp nên câu chuyện đời
Khi thì tiếng hát giọng cười,
Ngày hôm nay bao lệ đã tuôn rồi

Tôi đi trên đường phố Sài Gòn
Ngày hôm nay như trong trời chiều xế bóng
Em yêu ơi đường phố Sài Gòn
Ngày hôm nay tuy mọi người vẫn sống
Mà lòng vẫn thầm mong sáng tươi lên một ngày
Khi mà tiếng hát giọng cười từ con tim
Lên nở thắm trên môi

Muộn Màng - Thanh Trang

rhumba

Muộn màng là khi thuyền xa bến Người theo ra đưa tiễn
Còn lại chẳng nước mây trôi triền miên ...

Muộn màng là khi xưa lưu luyến Trưa hẹn, chiều chưa đến
Gặp nhau khi đã trắng soi ngoài hiên!

Muộn màng đời khi mưa giông tới Không còn về chung lối
Gió mưa ngăn cách nhau cũng đành thôi!

Muộn màng ngày em may áo cưới, anh đường đời muôn lối
Dù bao nhiêu ước mơ cũng muộn rồi!

Thấm thiết biết bao lời ước thề, vẫn có lúc nghe lòng nào nề
Mới nắng ấm Đông lạnh đã về, từng ngày dài buồn lê thê !

Mắt đã thấy trăm điều ngỡ ngàng !
Bước dĩ vãng bao lần lỡ làng !
Những mắt mát cho lòng héo tàn
Chợt một ngày buồn mênh mang !

(Mới thoáng đó Xuân đời úa màu
Bến nước cũ bao lần nhớ tàu !
Đến phút cuối sương bạc mái đầu
Còn gì muộn màng cho nhau ?)

Muộn màng là khi một mai sớm, chợt yêu như mới lớn
Cuộc tình chen giữa nên chi muộn hơn!

Muộn màng là khi tình yêu tới, tuy lòng mình phơi phơi
Thời gian như nhắc câu: "Đã muộn rồi !"

Có sớm ta về - Thanh Trang (1977)

Có sớm ta về
Mùa Xuân vui ngàn chim hót bên đường
Lửa hồng bùng lên ánh dương
Ruộng đồng màu xanh lúa non
Trẻ hát vang ngoài thôn xóm
Có sớm ta về
Buồn vui theo cùng giây phút giao mùa
Chân lạc về qua lối xưa
Còn nhớ hôm nào tiễn đưa
Đời qua một cơn gió mưa!

Ngày mai, ta về dựng miền đất mới
Ngày mai, sông dài biển rộng vẫn vui
Mùa Đông qua rồi mùa Xuân sẽ tới
Tình ta, là tia nắng soi đêm dài ..

Một sớm ta về
Mùa Xuân vui ngàn chim hót, bên rừng
Mẹ già bạc phơ tóc sương
Mỗi mồn chờ mong bóng con
Giờ bỗng dựng nồng hơi ấm !
Có sớm ta về
Đàn con thơ, cùng lên tiếng, reo mừng
Em ngại ngừng, như mới quen !
Dù có vui đừng góp thêm
Lệ vui nhòa trên tóc em !

Tiếng Buồn Đêm Mưa - Thanh Trang

rhumba

Mưa rơi trong đêm Mưa nhẹ bên thềm
Đêm buồn xa vắng Đường ngõ không đèn
Khi ta xa nhau Mưa suốt canh thâu
Bước chân về mau Đàn buồn nhẹ tiếng tơ sầu

*Đường về đêm đêm mưa ngập lối
Nghe lời gió qua song thưa
Hạt mưa tí tách trên đường vắng
Dường bao tiếng tơ âm thầm
Đêm mưa theo tiếng thời gian
Bâng khuâng giây phút lìa tan
(Nghe như mưa gió thổi than)
Ngòai hiên giọt mưa
Gọi bao niềm nhớ
Ngày tháng phai tàn !*

Mưa rơi trên sân Tiếng buồn âm thầm
Khi màn đêm xuống Lạnh giá trong hồn !
Mưa rơi mênh mông Hiu hắt bên song
(Mưa reo bên song Hiu hắt trong lòng)
Những ai ngồi mong Vòng tay sưởi ấm đôi lòng !

Tóc em vẫn là hương của Mẹ

Thanh Trang - Theo thơ Hà Nguyễn Dũng -

Em đi học nhớ đem theo chiếc nón
Trời nhiều mây nên về có khi mưa !
Nên bất chợt chiều nay anh đến đón
Dưới mưa tuôn chung nón thấy cũng vừa !

Trời đang nắng bỗng mưa ai nào biết !
Mưa uớt rồi mái tóc sẽ phai hương !
Anh yêu lắm mùi hương trên làn tóc
Em đi qua thơm ngát cả con đường !

Thơm làn tóc, vẫn mùi hương của Mẹ !
Ấm hơi Người, ngày chưa biết phong sương
Giữ lấy dần mùi thơm trên mái tóc
Như mùi hoa cỏ dại của quê hương

Rồi khôn lớn xa dần vòng tay Mẹ
Hương tóc Người quyến lấy mãi trong tim !
Chiều hôm đó theo em về gót nhẹ
Nghe hương xưa lòng thấy đứt không đành !

Em nhớ nhé, chiều trên đường đi học
Tóc xỏa dài để gió quyến đưa hương
Trong trí nhớ anh sẽ dành một góc
Có buổi chiều và mái tóc em thương !

Mắt buồn Hà Nội - Thanh Trang

boston

Tôi mơ về Hà Nội, một ngày bình yên, trên lối xưa quen
Chân hoang mòn phiêu lãng lạc loài hồn rêu, xanh tháp cô liêu !
Tháp trong tôi nắng son nhạt màu, lộng kinh thành cũ, bốn hướng trôi mau
Như liễu buồn nương náu, tóc rũ người yêu, lệ thắm hoen sâu..

Tôi mơ về ngày nào. nẻo buồn hồ xưa, mưa trắng giăng mau
Môi em nồng hơi ấm, sười lại tình tôi cho mối duyên sau
Tiếng chim vui, khung trời thơ ấu, guốc dòn canh thâu, cũng thoáng qua mau
Đêm có buồn vai áo, tháp thoáng cửa Ô, đèn sáng hoen màu !

Cho quay về từ đầu, một giòng chiêm bao, một tình xuân xao !
Cho tim còn ghen ngào, từng hồi mưa lâu, đường ngút đêm thâu !
Cho hoang lạc đường về, lòng người còn say mê
Cho xây lại tình đầu, một bến duyên lâu
đừng xót phai màu !

Tôi mơ về Hà Nội, một ngày bình yên, năm tháng chưa quên
Nghe đâu từ quên lãng, một thời phồn hoa, lui gót trong đêm
Liều xưa buồng màu xanh thắm
Tóc buồn hoang sơ, rũ thán năm chờ ..
Đêm mãi còn nhung nhớ, ánh mắt cửa Ô, lệ cũng hoen mờ !

Mùa Xuân Quê Tôi - Thanh Trang 2006

Xin hãy đến quê tôi cho biết Lúc mùa Xuân vừa biếc cỏ non
Xin hãy đến quê tôi cho biết Lúc mùa Xuân hòa nét vàng son!

Khắp quê tôi mùa Xuân kia vừa tới Khắp quê tôi mùa Xuân đến kia rồi!
Nắng Xuân xanh cùng chim hót hoa cười Lòng xôn xao như cũng lây niềm vui

Những nẻo đường xa ngoài biên giới/ Mưa trắng đời nương sắc xanh tươi
Những dòng người trên đường phố mới/ Xuân đến rồi nắng Xuân rộn trên vai!

Khắp quê tôi mùa Xuân mang tên Bắc, Trung, Nam sông núi nổi ba miền
Xuân này về chung một bầu trời Cùng chung lòng đưa quê hương đi lên!

Mùa Xuân với quê tôi là nắng ấm Muôn người đi hòa cuộc đời chung
Lòng mơ ước niềm vui làm lẽ sống Đường ta đi dù khó khăn vô cùng! (ta đi, ta đi)
Đường ta đi ..(Đường ta đi ..)

Quê tôi khi Xuân vừa mới sang

(Quê tôi khi Xuân vừa mới sang..)

*Đường Trường Sơn xanh biếc non ngàn/ Nẻo hồ Gươm sương thấm nắng tràn
Nghe đâu đây dòng đời thân ái Như điệu ngân một tiếng tơ đàn ...*

Quê tôi khi Xuân vừa mới sang

(Quê tôi khi Xuân vừa mới sang ..)

Hợp Ca:

*Về miền Trung sông nước mơ màng/ Giòng Cửu Long sức sống tuôn tràn
Nghe âm vang Biển Đông sóng vỗ Khúc Trường Ca quê hương menh mang ...*

Kết: *Khúc Trường Ca... quê hương... menh... mang ...*